

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121306276
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:6121306276.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX a 2. D. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, obaja zastúpení splnomocnenou zástupkyňou D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, o zaplatenie 46.095,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23. júna 2022 č. k. 5Csp/124/2021-184 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovaným nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe žalobcu a uložil žalovaným povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 46.095,33 eur, úrok vo výške 5,27 % ročne zo sumy 34.712,27 eur od 17.3.2021 do zaplatenia, najneskôr do 15.10.2045 a najviac vo výške 45.241,46 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35.790,86 eur od 17.3.2021 do zaplatenia (výrok I.) a žalobcovi priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Pri rozhodovaní súd vychádzal zo zistenia, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 4554798702 uzavretej dňa 30.11.2016 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako spoludlžníkmi (ďalej aj „dlžník“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 43.000 eur, ktoré sa žalovaní zaviazali vrátiť v mesačných splátkach po 188,85 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Žalovaní žalobcom poskytnutý úver vo výške 43.000 eur splácali mesačne od januára 2017, avšak z dôvodu opakovaného omeškania s plnením splátok úveru od mesiaca jún 2017 žalobca po predchádzajúcej výzve na úhradu nedoplatku úverových splátok s upozornením na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru zo dňa 24.7.2018, vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 6.9.2018 a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy 43.695,86 eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaní uhradili žalobcovi čiastku 7.740,00 eur.

3. Po právnom posúdení veci podľa § 497, § 499, § 502 ods.1 prvá veta, § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 9 ods. 2, § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 6, 9, § 100 ods. 1, § 101 ods. 1, § 103, § 565, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.6.2020, v ktorom najvyšší súd

vyšlo, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru poskytnutého spotrebiteľovi náleží veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach z 22.10.2020 súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná na súd dňa 22.4.2021 včas a žalovaní námietku premlčania vzniesli nedôvodne, ak tvrdili, že premlčacia doba uplatneného nároku začala plynúť 15.4.2018, lebo žalobca úver zosplatnil pre splátku splatnú dňa 15.4.2018. Dôvodil, že v danom prípade vo vzťahu k celému zostatku pohľadávky, kde veriteľ využil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začala plynúť dňa 16.8.2018, t.j. uplynutím trojmesačnej lehoty odo dňa 15.5.2015, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie. Žalobca mal povinnosť svoj nárok žalovať najneskôr do 3 rokov, t.j. do 16.8.2021. Následne uzavrel, že posudzovaná zmluva obsahuje všetky obsahové náležitosti, ktorých prípadná absencia by bola zo zákona spojená s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a je dôvodná. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešným žalovaným nárok na plnú náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podali včas odvolanie žalovaní z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok a žalobu zamietol ako nedôvodnú. Namietli, že rozsudkom bolo porušené právo žalovaných na spravodlivý súdny proces, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený skutkový stav veci, pretože súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami žalovaných, a to najmä s námietkou premlčania vznesenou žalovanými. Zopakovali v tejto súvislosti svoju argumentáciu v priebehu sporu na súde prvej inštancie. Zdôraznili, že súd mal na premlčanie prihliadať v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka ex offico, pričom podľa § 103 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Znovu akcentovali, že nesplácali úver riadne a včas, žalobca vyzval žalovaných na uhradenie nedoplatku listom z 24.7.2018, podľa ktorej boli v omeškaní so splátkou za mesiac apríl 2018 a boli upozornení v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, že v prípade, ak neuhradia celú dlžnú sumu, bude žalobca oprávnený úver zosplatniť. Keďže žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru dňa 6.9.2018 pre nezaplatenú splátku 15.4.2018, začala premlčacia doba plynúť 15.4.2018 a žaloba bola podaná dňa 22.4.2021 podaná po jej uplynutí. Doplnili, že za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je kogentné, nie je možné sa od neho odkloniť. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje lex specialis voči § 101 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, pretože ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa názoru žalovaných súd na základe vykonaného dokazovania dospel pri posudzovaní námietky premlčania k nesprávnym skutkovým zisteniam, hodnotenie dôkazov súdom nemá racionálny základ. Interpretáciu súdu žalovaní označili za v rozpore s právnou praxou, a súdu vytkli, že svoj odklon nijako nezodôvodnili.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných nevyjadril a v odvolacom konaní zostal nečinný.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadísk žalovanými uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je nedôvodné.

7. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom. Z týchto dôkazov dospel potom k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, a zo zisteného stavu vyvodil správny právny záver, ak žalovanými vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú a žalobe vyhovel.

8. Súd v odôvodnení rozsudku pritom podrobne uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké bolo procesné stanovisko žalovaných k žalobe, z tvrdení procesných strán a argumentácie výstižne vylučoval podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu i žalovaných a vo vzťahu k rozhodujúcim sporným skutočnostiam tiež dostatočne a zreteľne ozrejmil, aké zistenia vyplynuli z vykonaných dôkazov. Zistené skutočnosti súd následne zrozumiteľne a v súlade so zásadami formálnej logiky a ustálenej judikatúrnej praxe zamietol do rozhodujúcich skutkových záverov a z nich právnymi úvahami zdôvodnil

náležite výber právnych noriem, ktoré aplikoval a tiež aj konkrétne následky, ktoré z nich za daného skutkového stavu vyvodil, náležite prihliadajúc na osobitné zákonné ustanovenia o ochrane práv spotrebiteľa. Súd tak žalobcovi ako aj žalovaným vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Podľa posúdenia odvolacieho súdu nemožno odôvodnenie rozsudku, ani postup považovať za arbitrárny, ani odchylny od veci samej, ani za nelogický a ani ako porušujúci právo žalovaných na spravodlivý proces.

9. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku žalobcu, než ako rozhodol súd prvej inštancie. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody napadnutého rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). V odôvodnení svojho rozhodnutia sa preto obmedzil len na skonštatovanie, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia rozsudku spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu sporu a konania pred súdom prvej inštancie oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá CSP a len na zdôraznenie správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP), odvolací súd udáva nasledovné:

10. Podstata podaného odvolania žalovaných spočíva v spochybňovaní správnosti právneho posúdenia veci súdom žalovanými vznesenej námietky premlčania, a to tvrdením, že úver bol predčasne zosplatený pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.4.2018, a nie splátky splatnej 15.5.2018 ako tvrdí súd, ako i že premlčacia doba zosplateného úveru začína plynúť odo dňa omeškania so splátkou, ktorá zosplatenie vyvolala, a nie uplynutím troch mesiacov od zročnosti tejto splátky, zopakujúc pritom svoju argumentáciu na súde prvej inštancie.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver týkajúci sa námietky premlčania, ktorú vzniesli žalovaní.

12. Na tomto mieste poukazuje na nasledujúce uznesenia Najvyššieho súdu SR:

12.1. Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 30.11.2022 sp.zn. 5Cdo/224/2021 uvádza: „Otázkou potom zostáva, kedy pre spotrebiteľské vzťahy, na ktoré dopadá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba, keďže práva z týchto vzťahov sú premlčateľné. V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné ustáliť, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), teda kedy najskôr mohol veriteľ úspešne podať žalobu na súd (R 17/2017). V tejto súvislosti najvyšší súd odkazuje na právnu doktrínu z bodu 20., z ktorej vyplýva, že uvedené zákonné ustanovenie (okrem iného) sleduje nie len dosiahnutie splatnosti celej pohľadávky veriteľa (dodávateľa) pri nesplnení povinností dlžníka (spotrebiteľa) riadne a včas plniť dojednané čiastkové plnenia (splátky), ale aj vylúčenie tejto možnosti, ak by bolo takéto porušenie iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Následne ju dopĺňa tým, že podmienkou výzvy na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktoré právo môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky je, že veriteľ v zákonnej lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto ustanovenia, ktorá začína plynúť nasledujúci deň po tom, čo veriteľovi (dodávateľovi) vzniklo právo podľa § 565, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, bez takéhoto včasného je uplatnenie neúčinné. Lehota, v ktorej musí byť toto právo uplatnené, je najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky a veriteľ tak môže urobiť až po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Vychádzajúc z daných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia

doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). V kontexte uvedeného najvyšší súd záverom konštatuje, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu (a tiež súdu prvej inštancie), že v spotrebiteľských vzťahoch premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plynie od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie.“

12.2. V uznesení zo dňa 25.1.2023 sp.zn. 4Cdo/140/2021 uvádza: „Rekapitulujú všetky doposiaľ uvedené argumentačné východiská, dovolací súd v odpovedi na dovolateľkou položenú otázku zásadného právneho významu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená uzatvára, že aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd (vzhľadom na čas vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu a podaného dovolania), v súvislosti s možnými úvahami o existencii takzvanej ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pripomína, že obdobnou otázkou sa dovolací súd zaoberal v rozhodnutiach z 29. novembra 2022 sp.zn. 7Cdo/268/2020, z 30. novembra 2022 sp.zn. 5Cdo/224/2021 a z 15. decembra 2022 sp.zn. 4Cdo/132/2021, na ktoré v okolnostiach posudzovanej veci v celosti poukazuje.“

13. Súd prvej inštancie otázku premlčania žalovaného nároku správne posudzoval v zmysle vyššie uvedených záverov vyplývajúcich z citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podstatou úvah žalovaných v podanom odvolaní je opomenutie znenia citovaného § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka v kombinácii s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

17. V konaní nebolo sporné, že žalobcovia boli v omeškaní aj so splátkou splatnou 15.4.2018. Z výzvy zo dňa 24.7.2018, ktorou boli žalovaní upozornení na omeškanie s platením splátok je zrejmé, že žalovaní boli upozorení na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorej pristúpil žalobca dňa 6.9.2018. Aplikujúc § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k zosplatneniu úveru nemohlo dôjsť v súvislosti so splátkami splatnými 15.8., 15.7 a 15.6.2018, pretože k 6.9.2018 ešte neuplynuli tri mesiace omeškania. Zákom vyžadované tri mesiace omeškania uplynuli vo vzťahu k splátkam splatným 15.5. a 15.4.2018. Avšak v zmysle § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka veriteľ (žalobca) nemohol úver zosplatiť v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej 15.4.2018, lebo toto právo mohol uplatniť len do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke - splátky splatnej 15.5.2018. Zosplatnenie vykonané medzi 16.8. až 15.9.2018, k čomu došlo dňa 6.9.2018, bolo vykonané v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej 15.5.2018. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že zosplatnenie by bolo vykonané v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej 15.4.2018 v prípade, ak by žalobca zosplatiť úver v období medzi 16.7. - 15.8.2018.

18. K samotnému začiatku plynutia premlčacej doby odvolací súd odkazuje na body 46. a 47. odôvodnenia rozsudku.

19. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, že zosplatnenie úveru vyvolala splátka splatná dňa 15.5.2018, s ktorým zistením sa stotožnil aj odvolací súd, pretože k zosplatneniu došlo až ku dňu 6.9.2018, je potrebné počítať plynutie premlčacej doby po uplynutí troch mesiacov od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (15.5.2018). Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 16.8.2018 a uplynula dňa 16.8.2021. Žaloba však bola podaná na súde dňa 22.4.2021, to znamená ešte pred uplynutím premlčacej doby. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

20. Správne teda súd uzavrel, že pokiaľ k zosplatneniu úveru došlo dňom 6.9.2018, všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatnenej časti úveru v danom prípade začala plynúť tri mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac máj 2018 (16.8.2018), a preto pokiaľ nárok žalobca uplatnil na súde dňa 22.4.2021, k jeho premlčaniu nedošlo a žaloba bola podaná včas.

21. S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalovaných neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku, a preto odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane vecne správneho (v odvolaní žalovanými nespochybňovaného) výroku o trovách konania.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP, nezisťiac existenciu predpokladov pre aplikáciu § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, a to ani v okolnostiach súdnej veci a ani na strane strán sporu. Žalovaní neboli v odvolacom konaní úspešní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania preto nemajú.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje

dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).